

# COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(94) 334 def.  
Brussel, 22.07.1994

## MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD

Verzoek van de Ierse regering gemachtigd te worden tot invoering van een van de Zesde BTW-Richtlijn (77/388/EEG) afwijkende maatregel, op grond van artikel 27, lid 1 en lid 2, van deze richtlijn, met betrekking tot de heffing van de belasting op de verkoop van onroerende goederen of desbetreffende rechten.

Verzoek van de Ierse regering gemachtigd te worden tot invoering van een van de Zesde BTW-Richtlijn (77/388/EEG) afwijkende maatregel, op grond van artikel 27, lid 1 en lid 2, van deze richtlijn, met betrekking tot de heffing van de belasting op de verkoop van onroerende goederen of desbetreffende rechten.

(Mededeling van de Commissie aan de Raad)

## 1. Inleiding

- a. Op grond van de richtlijn van de Raad (77/388/EEG)(1) moeten de Lid-Staten het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde toepassen. Volgens artikel 27, lid 1, van deze richtlijn kan de Raad elke Lid-Staat machtigen bijzondere, van de richtlijn afwijkende, maatregelen te treffen ten einde de belastingheffing te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen.
- b. Bij brief van de Permanente Vertegenwoordiging van Ierland, die op 2 juni 1994 door het Secretariaat-generaal van de Commissie werd geregistreerd, werd aan de Commissie een maatregel voorgelegd ter vereenvoudiging van de heffing van de belasting op leveringen van onroerende goederen of desbetreffende rechten.
- c. Bij brief van het Secretariaat-generaal van de Commissie van 28 juni 1994 werden de andere Lid-Staten, overeenkomstig artikel 27, lid 3, van genoemde richtlijn, in kennis gesteld van de door de Ierse regering voorgenomen maatregel. Krachtens lid 4 van dit artikel kunnen de Commissie of de Lid-Staten om behandeling van de zaak door de Raad verzoeken.

## 2. Beschrijving van de betrokken maatregel

De Ierse regering is voornemens een wettelijke bepaling aan te nemen waarbij het mogelijk wordt gemaakt als tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene aan te wijzen aan wie het onroerend goed of bepaalde rechten op onroerende goederen of bepaalde deelbewijzen en aandelen die rechten geven op onroerend goed, zoals bedoeld in artikel 5, lid 3, van Richtlijn 77/388/EEG van de Raad, worden geleverd.

Deze maatregel wijkt af van de beginselen van artikel 21 van genoemde richtlijn en kan slechts worden toegepast indien de verwerver recht heeft op volledige aftrek van de verschuldigde BTW.

De Ierse autoriteiten rechtvaardigen deze maatregel met de noodzaak de heffing van de BTW op leveringen van onroerende goederen te vereenvoudigen. Zij merken bovendien op dat deze maatregel tot voordeel zou hebben dat elke voorfinanciering van de belasting, die nadelig kan zijn voor de ondernemingen van deze sector en meer in het bijzonder voor nieuwe ondernemingen, wordt voorkomen.

---

(1) PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/5/EG (PB L 60 van 3.3.1994, blz. 16)

### 3. Oordeel van de Commissie

Volgens de procedure van artikel 27 van de Zesde Richtlijn kunnen de Lid-Staten bijzondere van de richtlijn afwijkende maatregelen invoeren ten einde de heffing van de belasting te vereenvoudigen of bepaalde vormen van belastingfraude of -ontwijking te voorkomen.

De Ierse autoriteiten motiveren hun verzoek met hun streven naar vereenvoudiging van de heffing van de BTW op leveringen van onroerende goederen.

In artikel 21 van de Zesde Richtlijn is het beginsel neergelegd dat de belastingplichtige die een belastbare handeling verricht zelf tot voldoening van de belasting is gehouden. Aan de verplichtingen inzake boekhouding, aangiften en betaling van de belasting moet in beginsel worden voldaan door degene die tot voldoening van de belasting gehouden is (artikel 22 van de richtlijn).

Volgens artikel 21 kan slechts van het beginsel dat de belastingplichtige die de belastbare handeling verricht tot voldoening van de belasting is gehouden worden afgeweken wanneer deze belastingplichtige in het buitenland is gevestigd.

Bedrijven die in een bepaalde Lid-Staat niet zijn gevestigd, zouden immers praktische moeilijkheden ondervinden bij het vervullen van de formaliteiten in verband met het verrichten van belastbare handelingen in die Lid-Staat.

Met dit doel is in artikel 21 de mogelijkheid geopend een fiscaal vertegenwoordiger of degene voor wie de handeling bestemd is aan te wijzen als tot voldoening van de belasting gehouden persoon, zodat de niet in het binnenland gevestigde belastingplichtige van de verplichtingen van artikel 22 in de Lid-Staat waar de belastbare handeling wordt verricht ontheven is. Deze bepaling berust op het belang daarvan voor de bedrijven.

De aanwijzing van een ander persoon dan de belastingplichtige die de belastbare handeling verricht en, in het bijzonder, degene aan wie als BTW-plichtige de goederen worden geleverd als persoon gehouden tot voldoening van de btw moet evenwel beperkt blijven tot uitzonderlijke gevallen, daar inbreuken worden gemaakt op de grondbeginselen van de BTW (betalingen in gedeelten, facturering van de BTW door de leverancier en aftrek door de koper).

Voorts dient te worden opgemerkt dat bij de voorgestelde maatregel zelfs niet wordt beoogd de leverancier van onroerende goederen of desbetreffende rechten te ontheffen van de verplichtingen van artikel 22 vermits, met uitzondering van de betaling van de belasting, laatstgenoemde moet aantonen en aangeven dat hij een handeling verricht waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger.

Voor zover bovendien de beoogde bepaling slechts kan worden toegepast in het geval dat de ontvanger recht heeft op volledige aftrek van de BTW zal de leverancier van de goederen de hoedanigheid van de ontvanger moeten verifiëren. Bovendien zal de belastingdienst moeten controleren of de bepaling terecht wordt toegepast.

De voorgestelde maatregel lijkt dus niet werkelijk te leiden tot een vereenvoudiging van de BTW-heffing op leveringen van onroerende goederen of desbetreffende rechten ten opzichte van de toepassing van de regels van het gemeenschappelijke BTW-stelsel.

Het werkelijke doel van de maatregel lijkt veeleer te zijn de ondernemingen in deze sector te ontlasten van de voorfinanciering van de belasting.

Opgemerkt zij dat de werkelijke kosten van de voorfinanciering van de belasting voor de bedrijven van verschillende factoren afhankelijk zijn en in het bijzonder van de periodiciteit van de aangiften, de termijnen voor de terugbetaling van een belastingkrediet en de betalingstermijnen die worden toegestaan in het kader van de commerciële betrekkingen tussen bedrijven. Volgens de Commissie kan het probleem van de voorfinanciering van de belasting opgelost worden op een wijze die geen afwijking van de beginselen van de Zesde Richtlijn nodig maakt.

De Commissie is dan ook van oordeel dat een afwijking van artikel 21 op basis van artikel 27 niet gerechtvaardigd is, daar het werkelijke doel dat beoogd wordt (voorkoming van de voorfinanciering van de belasting) niet de vereenvoudiging van de heffing van de belasting is, noch de bestrijding van belastingfraude of -ontwijking.

#### 4. Conclusie

Daar tegen de betrokken maatregel fundamentele bezwaren bestaan verzoekt de Commissie om behandeling van de zaak door de Raad, overeenkomstig artikel 27, lid 4, van de genoemde richtlijn.

ISSN 0254-1513

COM(94) 334 def.

# DOCUMENTEN

NL

09

---

Catalogusnummer : CB-CO-94-351-NL-C

ISBN 92-77-71925-7

---

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen  
L-2985 Luxemburg